

ΦΟΡΟ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΑΠΕΤΙΣΑΝ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Εκδηλώσεις προς τη μνήμη των Ρώσων ομογενών, οι οποίοι στο διάστημα 1949-1951 βρήκαν καταφύγιο στο νησί Tubabao πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 15 και 18 Νοεμβρίου 2015 στις Φιλιππίνες. Σημειωτέον ότι οι Ρώσοι πρόσφυγες έφθασαν στις Φιλιππίνες με επικεφαλής τον Άγιο Ιωάννη Αρχιεπίσκοπο Σαγκάης.

Στις αναμνηστικές εκδηλώσεις παρέστησαν απόγονοι των Ρώσων προσφύγων από την Κίνα, οι οποίοι σήμερα κατοικούν στις ΗΠΑ και την Αυστραλία, συμπεριλαμβανομένης και της με τόπο γεννήσεως τη Σαγκάη Πρόεδρος του Συντονιστικού Συμβουλίου Κοινοτήτων Ρώσων Ομογενών στις ΗΠΑ κας Ν. Σάμπελνικ, η οποία με τους γονείς της διέμεινε στο νησί σε ηλικία από 1.5 έως 3 ετών.

Η κα Ν. Σάμπελνικ και η υπάλληλος το Ινστιτούτου Εθνολογίας και Ανθρωπολογίας της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, ερευνήτρια της Ρωσικής Ομογένειας Τ. Ταμπόλινα κάλυψαν στις εισηγήσεις τους το θέμα της παρουσίας των Ρώσων στο νησί Tubabao.

Στις 16 Νοεμβρίου με ευλογία του Επισκόπου Σολνεντσογκόρσκ Σεργίου, ο κληρικός της Ρωσικής Ορθόδοξου Εκκλησίας Ηγούμενος Παύλος Χοχλώφ, ο οποίος υπηρετεί στην ενορία Αρχαγγέλου Μιχαήλ στην πρωτεύουσα της Μαλαισίας Κουάλα Λουμπούρ, τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση στους τάφους των Ρώσων ομογενών, των κεκοιμημένων στο νησί Tubabao και αναπαυμένων στο κοιμητήριο της πλησιέστερης πόλεως Γουαγιάν. Κατά την ακολουθία έψαλε χορωδία υπό τη διεύθυνση του Διευθυντή χορωδίας του Ιερού Ναού Αγίου Προδρόμου Berkeley (Πολιτεία της

Καλιφόρνιας των ΗΠΑ) κ. Νικολάου Μασενκώφ, τροφού του Αγίου Ιωάννου στη Σαγκάη.

Αυθημερόν πραγματοποιήθηκε συνάντηση με τους δασκάλους και μαθητές του σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του νησιού Tubabao. Ετελέσθη δοξολογία μετά το πέρας της οποίας διανεμήθηκαν εικονίτσες στο πίσω μέρος των οποίων υπήρχε αφιέρωση «με ευλογία του Αγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου».

Στις 17 Νοεμβρίου εκπρόσωποι της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας συμμετείχαν στα εγκαίνια του αναμνηστικού συγκροτήματος αφιερωμένου στην Ρωσική παρουσία στο νησί Tubabao. Το συγκρότημα αποτελούν τρεις στήλες μνημείου με αναμνηστικές πλάκες εκ μέρους της Πρεσβείας της Ρωσίας στη Μανίλα, του εκπροσώπου του Ύπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες και του Ιδρύματος του Προέδρου Elpidio Rivera Quirino (6^{ος} Πρόεδρος των Φιλιππίνων, ο οποίος το 1949 παραχώρησε καταφύγιο στους εκ της Κίνας προερχομένους Ρώσους πρόσφυγες). Στην τελευταία πλάκα αναπαρίστανται η μορφή του Αγίου Ιωάννη και η προσωπογραφία του Προέδρου Quirino.

Στην επίσημη τελετή εγκαινίων του μνημείου έχουν συγκεντρωθεί όλοι οι κάτοικοι του νησιού. Οι προχωρημένης ηλικίας άνθρωποι με μεγάλο σεβασμό μιλούσαν για την παρουσία των Ρώσων ομογενών στο νησί.

Λόγω αλλαγής της πολιτικής καταστάσεως στην Κίνα το 1949 πολλοί Ρώσοι μετανάστες οι οποίοι κατοικούσαν στο Πεκίνο και άλλες πόλεις αναγκάστηκαν να μετοικήσουν στη Σαγκάη. Τη διακομιδή ανέλαβε η υπό την αιγίδα του ΟΗΕ Διεθνής Επιτροπή για τους πρόσφυγες, η οποία απεύθυνε έκκληση σε Κυβερνήσεις διαφόρων χωρών ζητώντας παραχώρηση ενός προσωρινού καταφυγίου στους Ρώσους μετανάστες. Η μόνη χώρα η οποία ανταποκρίθηκε στο αίτημα ήταν οι Φιλιππίνες, η οποία παραχώρησε στους εκ της Κίνας προερχομένους πρόσφυγες ακατοίκητο χώρο ενός μικρού νησιού Tubabao, το οποίο ευρίσκεται στη νότια άκρη του νησιού Σαμάρ και επικοινωνεί με το νησί με τη γέφυρα.

Η διακομιδή προσφύγων από τη Σαγκάη άρχισε τον Ιανουάριο και ολοκληρώθηκε το Μαΐο 1949. Περίπου πέντε χιλιάδες άτομα κυρίως Ρωσικής καταγωγής άνδρες και γυναικόπαιδα αεροπορικώς ή διά των πλοίων μεταφέρθηκαν στο νησί.

Στο χώρο της μεγάλης πόλη από σκηνών σε σκηνές επίσης στεγάσθηκαν και λειτουργούσαν δύο Εκκλησίες εκείνες του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και του Οσίου Σεραφείμ του Σαρόφ. Επιπλέον εκτός του στρατοπέδου με άδεια των αρχών σε μια πρώην Αμερικανική στρατιωτική εκκλησία οργανώθηκε ένας μεγάλος «Καθεδρικός Ναός» Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Τον Απρίλιο 1949 στο νησί έφθασε και έμεινε για τρεις μήνες ο Άγιος Επίσκοπος Σαγκάης Ιωάννης Μαξιμόβιτς, ο οποίος αργότερα αναγώρησε στις ΗΠΑ και κατάφερε να βγάλει άδεια προκειμένου πολλοί Ρώσοι πρόσφυγες από το νησί Tubabao να μπορέσουν να εισέλθουν σε άλλες χώρες. Σταδιακά οι μετανάστες αναχώρησαν στις ΗΠΑ, στην Αυστραλία και στη Λατινική Αμερική. Το στρατόπεδο έκλεισε το 1953 μετά την αναχώρηση της τελευταίας ομάδας προσφύγων.